

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

Str. Vasile Bumbac nr.7
Suceava
Tel : 0230 521 358 int 614
Fax : 0230 215 087

DECIZIA NR. __37__

din _____07.04.2010__

privind soluționarea contestației formulate de

.....

din oraș Gura Humorului,, județul Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. din

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de, cu sediul în oraș Gura Humorului,, județul Suceava.

..... contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., întocmită de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală, privind **suma totală de**, reprezentând:

- – accize pentru cafea;
- – majorări de întârziere aferente accizelor pentru cafea;
- – accize pentru țigarete;
- – majorări de întârziere aferente accizelor pentru țigarete.

Contestația formulată a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I., cu sediul în oraș Gura Humorului, str., județul Suceava, contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., întocmită de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava, privind suma totală de, reprezentând:

- – accize pentru cafea;
- – majorări de întârziere aferente accizelor pentru cafea;
- – accize pentru țigarete;
- – majorări de întârziere aferente accizelor pentru țigarete.

În contestația depusă petentul afirmă că, în cadrul firmei pe care o administrează, acesta deține un punct de lucru legal în interiorul pieței agroalimentare Gura Humorului, acolo unde funcționează un chioșc. La acest chioșc petentul susține că comercializează diferite produse, inclusiv țigări și cafea, pentru care precizează că deține autorizarea legală conform codului

Contestatorul menționează că la data de 15.01.2008, la chioșcul firmei sale s-au prezentat trei inspecți vamați din cadrul DJPOV Suceava care au efectuat un control asupra mărfurilor pe care le deținea în interiorul chioșcului, ocazie cu care au fost identificate un număr de 578 pachete țigări de diferite mărci și 31 pachete cafea AMAROY și JACOBS pentru care nu a putut prezenta acte de proveniență.

Drept urmare, i s-a întocmit procesul verbal de contravenție nr., fiindu-i aplicată o sancțiune contravențională în valoare de lei. Cu aceeași ocazie, întreaga cantitate de marfă găsită fără documente de proveniență i-a fost confiscată conform adeverințelor de reținere nr.

Contestatorul afirmă că a achitat în termenul legal jumătate din cuantumul amenzii, respectiv suma de lei, conform chitanței nr.

Potentul menționează că atât în momentul încheierii procesului verbal de contravenție, respectiv momentul comiterii contravenției de către acesta, cât și ulterior, reprezentanții Direcției Generale a Vămilei nu i-au adus la cunoștință în nici un mod, nici în scris nici verbal, că ar trebui conform legilor în vigoare să achite și taxele vamale (accize) aferente produselor găsite în chioșcul său fără a deține documente de proveniență.

Contestatorul susține că nu a avut cunoștință că trebuia să plătească aceste accize, dacă organul constatator stabilea acest lucru, atunci trebuia ca acesta să fie înștiințat în scris despre acest fapt pentru a putea achita accizele în termenul legal.

P.F.A. mai afirmă că la data de 16.01.2010, după 2 ani de la comiterea contravenției, un inspector vamal a venit la chioșcul acestuia solicitându-i să se prezinte cu toate documentele firmei la sediul DRV Iași – Biroul Vamal Suceava, pentru a putea fi verificată din punct de vedere fiscal.

Contestatorul precizează că la data de 23.02.2010 a primit o înștiințare să se prezinte pentru discuția finală la sediul organului vamal, dar nu a făcut acest lucru, ci a trimis o adresă în data de 24.02.2010.

Având în vedere prevederile pct. 7 alin. 4 din HG 44/2004 și prevederile potrivit cărora „acciza se datorează de către persoana la care se întrerupe antrepoziția fiscală, în termen de 5 zile de la data la care s-a făcut constatarea”, și ținând cont de faptul că acea constatare s-a făcut în data de 15.01.2008, deci după 2 ani, petentul solicită anularea deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. emisă de DJAOV Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală.

De asemenea, petentul consideră că nu i se poate imputa plata unor majorări de întârziere deoarece nu i s-au adus la cunoștință debitele principale (acciza) și în consecință, solicită anularea majorărilor de întârziere.

II. Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., a calculat drepturile vamale pentru mărfurile găsite în magazia, constând în cafea și țigarete fără documente de proveniență și a stabilit că acesta datorează suplimentar bugetului de stat suma totală de, reprezentând accize pentru cafea, accize pentru țigarete și majorări de întârziere aferente.

DJAOV Suceava a efectuat o verificare pe linie de accize la pentru perioada ianuarie 2007-decembrie 2009.

În urma verificărilor efectuate s-a constatat că petentul achiziționează, în baza facturilor fiscale, produse supuse accizelor armonizate și nearmonizate: bere, vinuri, produse intermediare, băuturi din grupa alcoolului etilic, țigarete, cafea prăjită și cafea solubilă.

Organele vamale au stabilit că petentul a făcut obiectul unui control inopinat în data de 15.01.2008, efectuat de către organe de control din cadrul Compartimentului Echipa Mobile – Biroul Supraveghere Produse Accizate – Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava, constatându-se cu această ocazie existența la vânzare și deținerea în magazia cu mărfuri aparținând petentului cafea prăjită și țigarete, diverse mărci fără timbre fiscale românești și fără documente legale de proveniență. Aceste mărfuri au fost confiscate.

Cantitatea de cafea confiscată a avut ca țară de proveniență Ucraina, iar țigarele confiscate proveneau din Ucraina și Republica Moldova.

Organele vamale precizează că nu a putut prezenta documentele legale și justificative prin care să facă dovada provenienței dintr-un antrepozit fiscal pe tot circuitul economic și faptul că au fost introduse în sistemul de accizare.

Drept urmare, organele vamale au stabilit că petentul datorează acciza aferentă cantităților de cafea și țigarete, deoarece s-a constatat că la acesta s-a întrerupt circuitul economic. Despre țigarete se precizează că acestea nu erau marcate cu timbre fiscale românești.

Astfel, se stabilește în sarcina accize pentru cafea în sumă de, majorări de întârziere aferente accizelor pentru cafea în sumă de, accize pentru țigarete în sumă de și majorări de întârziere aferente accizelor pentru țigarete în sumă de

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentului, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma totală contestată de, din care – accize pentru cafea, – majorări de întârziere aferente accizelor pentru

cafea, – accize pentru țigarete, – majorări de întârziere aferente accizelor pentru țigarete, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., întocmită de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă datorează această sumă, în condițiile în care pentru mărfurile găsite în magazia agentului economic, constând în cafea și țigarete, nu existau documente legale de proveniență, iar organul vamal a stabilit că circuitul economic s-a întrerupt la petent.

În fapt, în urma verificărilor efectuate la, organele vamale au stabilit că petentul a făcut obiectul unui control inopinat în data de 15.01.2008, constatându-se cu această ocazie existența la vânzare și deținerea în magazia cu mărfuri aparținând petentului cafea prăjiă și țigarete, diverse mărci fără timbre fiscale românești și fără documente legale de proveniență. Aceste mărfuri au fost confiscate.

Deoarece nu a putut prezenta documentele legale și justificative prin care să facă dovada provenienței dintr-un antrepozit fiscal pe tot circuitul economic și faptul că au fost introduse în sistemul de accizare, organele vamale au stabilit că petentul datorează acciza aferentă cantităților de cafea și țigarete, deoarece s-a constatat că la acesta s-a întrerupt circuitul economic.

Astfel, se stabilesc în sarcina accize pentru cafea în sumă de, majorări de întârziere aferente accizelor pentru cafea în sumă de, accize pentru țigarete în sumă de și majorări de întârziere aferente accizelor pentru țigarete în sumă de

Contestatorul solicită anularea deciziei de impunere nr., deoarece susține că nu datorează accizele deoarece s-au stabilit în sarcina sa după 2 ani de la data la care s-a făcut constatarea. Petentul consideră că nu datorează nici majorările de întârziere aferente întrucât nu i s-a adus la cunoștință că datorează accize.

În drept, în speță sunt aplicabile următoarele prevederi legale:

- **art. 207 și art. 209** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării:

CAP. 2

Alte produse accizabile

ART. 207

“Sfera de aplicare

Următoarele produse sunt supuse accizelor:

- a) cafea verde, cu codurile NC 0901 11 00 și 0901 12 00;**
- b) cafea prăjită, inclusiv cafea cu înlocuitori, cu codurile: NC 0901 21 00; 0901 22 00 și 0901 90 90;**

c) cafea solubilă, inclusiv amestecuri cu cafea solubilă, cu codurile NC 2101 11 și 2101 12; [...]”.

ART. 209

„Plătitori de accize

(1) Plătitori de accize pentru produsele prevăzute la art. 207 sunt operatorii economici - persoane juridice, asociații familiale și persoane fizice autorizate - care produc sau care achiziționează din teritoriul comunitar ori din afara teritoriului comunitar astfel de produse. [...]”.

Din aceste texte de lege rezultă că sunt produse accizabile cele din categoria cafea verde, cafea prăjită, inclusiv cafea cu înlocuitori, cafea solubilă. Pentru achiziționarea sau producerea acestor produse din teritoriul comunitar ori din afara teritoriului comunitar, operatorii economici, în categoria cărora se cuprind și persoane fizice autorizate, sunt cei care trebuie să plătească accize.

Deoarece în urma verificării efectuate de către organele vamale s-a stabilit că a achiziționat spre comercializare cafea din Ucraina, deci din afara comunității, rezultă că petentul intră sub incidența accizării produselor comercializate.

- La art. 162 și art. 174 alin. 1 și 2 din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la accizele armonizate se stipulează că:

CAP. 1

Accize armonizate

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

ART. 162

“Sfera de aplicare

Accizele armonizate sunt taxe speciale de consum care se datorează bugetului de stat pentru următoarele produse provenite din producția internă sau din import:

- a) bere;
- b) vinuri;
- c) băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri;
- d) produse intermediare;
- e) alcool etilic;
- f) tutun prelucrat;
- g) produse energetice;
- h) energie electrică”.

ART. 174

“Tutun prelucrat

(1) În înțelesul prezentului titlu, tutun prelucrat reprezintă:

a) țigarete;

b) țigări și țigări de foi;

c) tutun de fumat:

1. tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în țigarete;

2. alte tutunuri de fumat.

(2) Se consideră țigarete:

a) rulourile de tutun destinate fumatului ca atare și care nu sunt țigări sau țigări de foi, în sensul alin. (3);

b) rulourile de tutun care se pot introduce într-un tub de hârtie de țigarete, prin simpla mânăuire neindustrială;

c) rulourile de tutun care se pot înfășura în hârtie de țigarete, prin simpla mânăuire neindustrială;

d) orice produs care conține parțial alte substanțe decât tutunul, dar care respectă criteriile prevăzute la lit. a), b) sau c).

[...]”.

Potrivit acestor texte de lege, pentru importul tutunului prelucrat se datorează bugetului de stat accize armonizate, care sunt taxe speciale de consum. În categoria tutunului prelucrat se cuprind și țigarele, produse achiziționate din Ucraina și Republica Moldova și comercializate de petent în România.

- La **art. 168 alin. 2** din același act normativ, se precizează că:

ART. 168

“Producerea și deținerea în regim suspensiv

[...]

(2) Este interzisă deținerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost plătită.

[...]”.

- Referitor la aplicarea prevederilor **art. 168 alin. 2** mai sus citat, în Hotărârea Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, la **pct. 43** se precizează că:

“Norme metodologice:

3. În afara antrepozitului fiscal pot fi deținute numai produsele accizabile pentru care acciza a fost plătită, iar prin circuitul economic, se poate face dovada că provin de la un antrepozitar autorizat, de la un operator înregistrat, de la un operator neînregistrat sau de la un importator”.

Rezultă astfel că, în situația în care acciza pentru un produs nu a fost plătită, acel produs accizabil nu poate fi deținut în afara antrepozitului fiscal. Pot fi

deținute în afara antrepozitului fiscal, numai acele produse accizabile pentru care acciza a fost plătită și prin circuitul economic, se poate face dovada că provin de la un antrepozitar autorizat, de la un operator înregistrat, de la un operator neînregistrat sau de la un importator.

- **Art. 178** din Codul fiscal, modificat, stipulează faptul că:

ART. 178

„Reguli generale

(1) Producția și/sau depozitarea produselor accizabile, acolo unde acciza nu a fost plătită, pot avea loc numai într-un antrepozit fiscal.

(2) Un antrepozit fiscal poate fi folosit numai pentru producerea și/sau depozitarea de produse accizabile.

(3) Antrepozitul fiscal nu poate fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile.

[...]”.

Din aceste prevederi legale rezultă că în situația în care acciza nu a fost plătită, depozitarea produselor accizabile se poate face numai într-un antrepozit fiscal, iar acesta nu poate fi folosit decât pentru producerea și/sau depozitarea de produse accizabile, nu și pentru vânzarea cu amănuntul.

- Cu privire la exigibilitatea accizelor, la **art. 192 și art. 166** din același act normativ se stipulează:

ART. 192

„Momentul exigibilității accizelor

(1) Pentru orice produs accizabil, acciza devine exigibilă la data când produsul este eliberat pentru consum în România.

(2) Un produs accizabil este eliberat pentru consum în România, în condițiile prevăzute la art. 166.

[...]”.

ART. 166

„Eliberarea pentru consum

(1) În înțelesul prezentului titlu, eliberarea pentru consum reprezintă:

a) orice ieșire, inclusiv ocazională, a produselor accizabile din regimul suspensiv;

b) orice producție, inclusiv ocazională, de produse accizabile în afara regimului suspensiv;

c) orice import, inclusiv ocazional, de produse accizabile - cu excepția energiei electrice, gazului natural, cărbunelui și cocsului -, dacă produsele accizabile nu sunt plasate în regim suspensiv;

d) utilizarea de produse accizabile în interiorul antrepozitului fiscal altfel decât ca materie primă;

e) orice deținere în afara regimului suspensiv a produselor accizabile care nu au fost introduse în sistemul de accizare, în conformitate cu prezentul titlu;

f) recepția, de către un operator înregistrat sau neînregistrat, de produse accizabile, deplasate de la un antrepozit fiscal dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene.

(2) Eliberare pentru consum se consideră și deținerea în scopuri comerciale de către un comerciant de produse accizabile, care au fost eliberate în consum în alt stat membru sau au fost importate în alt stat membru și pentru care acciza nu a fost plătită în România.

[...]”.

ART. 194

“Depunerea declarațiilor de accize

[...]

(4) În situațiile prevăzute la art. 166 alin. (1) lit. b) și e), trebuie să se depună imediat o declarație de accize la autoritatea fiscală competentă și, prin derogare de la prevederile art. 193, acciza se plătește în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care a fost depusă declarația”.

Potrivit acestor prevederi legale, exigibilitatea accizei intervine la data la care produsul accizabil este eliberat pentru consum în România. Se consideră ca fiind eliberare pentru consum și deținerea de orice fel în afara regimului suspensiv a produselor accizabile care nu au fost introduse în sistemul de accizare. În această situație, trebuie depusă imediat o declarație de accize la autoritatea fiscală competentă și trebuie plătită acciza în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care a fost depusă declarația.

În urma verificării efectuate la, organele vamale au constatat că acesta a achiziționat și deținea spre comercializare cafea prăjită și țigarete, diverse mărci, fără timbre fiscale românești, provenind din Ucraina și Republica Moldova, produse pentru care petentul nu deține documente legale și justificative prin care să facă dovada provenienței dintr-un antrepozit fiscal pe tot circuitul economic și faptul că au fost introduse în sistemul de accizare.

Deoarece contestatorul nu face dovada cu documente din care să rezulte că produsele provin dintr-un antrepozit fiscal, că au fost introduse în sistemul de accizare și că acciza a fost plătită, rezultă că în mod legal organele vamale au stabilit că acesta avea obligația plății accizelor aferente produsele achiziționate.

De asemenea, potrivit prevederilor legale citate mai sus, este interzisă deținerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost plătită. În afara antrepozitului fiscal pot fi deținute numai produsele accizabile pentru care acciza a fost plătită, iar prin circuitul economic, se poate face dovada că provin de la un antrepozitar autorizat, de la un operator înregistrat, de la un operator neînregistrat sau de la un importator.

- În ceea ce privește obligativitatea marcării tutunului prelucrat destinat comercializării, la **art. 202 și art. 203** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării, se precizează că:

SECȚIUNEA a 8-a

Marcarea produselor alcoolice și tutunului prelucrat

ART. 202

„Reguli generale

(1) Prevederile prezentei secțiuni se aplică următoarelor produse accizabile:

a) produse intermediare și alcool etilic, cu excepțiile prevăzute prin norme;

b) tutun prelucrat.

(2) Nu este supus obligației de marcarea orice produs accizabil scutit de la plata accizelor.

(3) Produsele accizabile prevăzute la alin. (1) pot fi eliberate pentru consum sau pot fi importate pe teritoriul României numai dacă acestea sunt marcate conform prevederilor prezentei secțiuni”.

ART. 203

„Responsabilitatea marcării

Responsabilitatea marcării produselor accizabile revine antrepozitarilor autorizați, operatorilor înregistrați sau importatorilor autorizați, potrivit precizărilor din norme”.

Din acest text de lege rezultă că produsele accizabile, respectiv produse intermediare și alcool etilic și tutunul prelucrat – în categoria căruia se cuprind țigarele, produse achiziționate și comercializate de contestator – pot fi eliberate pentru consum sau importate pe teritoriul României, numai dacă acestea sunt marcate, responsabilitatea marcării revenind antrepozitarilor autorizați.

- La **pct. 7 alin. 4** din Hotărârea Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu privire la aplicarea prevederilor **art. 178** din Codul fiscal, modificat, se stipulează că:

„[...]

(4) În cazul în care prin circuitul economic nu se poate face dovada că produsele accizabile deținute în scopuri comerciale provin de la un antrepozit fiscal, operator înregistrat, operator neînregistrat sau de la un importator, acciza se datorează de către persoana la care se întrerupe acest circuit, în termen de cinci zile de la data la care s-a făcut constatarea.

[...]”.

Se înțelege că, atunci când nu se poate face dovada, prin circuitul economic, că produsele accizabile care sunt deținute în scopuri comerciale, provin de la un antrepozit fiscal, operator înregistrat, operator neînregistrat sau de la un importator, în această situație, acciza se datorează de către persoana la care se întrerupe acest circuit, în termen de cinci zile de la data la care s-a făcut constatarea.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că petentul a achiziționat și deținea spre comercializare cafea prăjită și țigarete, diverse mărci, fără timbre fiscale românești, provenind din Ucraina și Republica Moldova, produse pentru care nu deține documente legale și justificative prin care să facă dovada provenienței dintr-un antrepozit fiscal pe tot circuitul economic și faptul că au fost introduse în sistemul de accizare.

Din cele prezentate mai sus rezultă că circuitul economic al produselor s-a întrerupt la contestator, iar conform prevederilor **pct. 7 alin. 4** din Hotărârea Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu privire la aplicarea prevederilor **art. 178** din Codul fiscal, modificat, acciza se datorează de către persoana la care se întrerupe acest circuit.

Ca urmare a celor prezentate mai sus și având în vedere prevederile legale incidente speței, rezultă că în mod legal organele vamale au stabilit în sarcina accize pentru cafea în sumă de și accize pentru țigarete în sumă de

În ceea ce privește susținerea petentului că nu datorează acciza deoarece s-a stabilit după 2 ani de la constatare, iar potrivit pct. 7 alin. 4 din normele de aplicare a Codul fiscal „acciza se datorează de către persoana la care se întrerupe acest circuit, în termen de cinci zile de la data la care s-a făcut constatarea”, facem precizarea că termenul de 5 zile nu este un termen pentru calcularea accizelor de către organul fiscal, ci este termenul de la care se datorează bugetului statului acea acciză și de la care începe perioada de calcul a majorărilor de întârziere aferente neplății la scadență a debitelor datorate. Mai mult, conform prevederilor art. 166 alin. 1 lit. e și art. 194 alin. 4 mai sus citate din Codul fiscal, în cazul deținerii de produse accizabile în afara regimului vamal suspensiv care nu au fost introduse în regimul de accizare, contribuabilul avea obligația depunerii declarației de accize la organul fiscal competent și de a efectua plata în ziua următoare depunerii declarației, **drept pentru care afirmația persoanei fizice nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației.**

De asemenea, organul fiscal are dreptul de a efectua verificări asupra evidenței contabile a contribuabilului și de stabili debite în termen de 5 ani de la data la care a luat naștere obligația fiscală, așa cum rezultă din **art. 91** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

ART. 91

„Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.

(3) Dreptul de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 10 ani în cazul în care acestea rezultă din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală.

(4) Termenul prevăzut la alin. (3) curge de la data săvârșirii faptei ce constituie infracțiune sancționată ca atare printr-o hotărâre judecătorească definitivă”.

Rezultă astfel că perioada supusă verificării de către organele vamale, respectiv anii 2007-2009, s-a încadrat în prevederile legale ale art. 91 mai sus citat, deci organele de inspecție au respectat prevederile legale privind perioada pentru care se stabilesc debitele în sarcina contribuabilului.

De asemenea, deoarece petentul nu a fost verificat pe linie de accize în ultimii ani fiscali, în conformitate și cu prevederile **art. 94** din Codul de procedură fiscală, republicată, organele de inspecție fiscală au dreptul de a efectua:

ART. 94

„(1)[...] verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora”.

Având în vedere prevederile legale citate și analizate anterior, faptul că petentul a achiziționat și a deținut spre comercializare produse constând în cafea prăjită și țigarete, diverse mărci, fără timbre fiscale românești, provenind din Ucraina și Republica Moldova, produse pentru care petentul nu deține documente legale și justificative prin care să facă dovada provenienței dintr-un antrepozit fiscal pe tot circuitul economic și faptul că au fost introduse în sistemul de accizare, **faptul că** circuitul economic al produselor s-a întrerupt la acesta, precum **și faptul că** petentul nu depune în susținerea contestației nici un document din care să rezulte că la data emiterii Deciziei de impunere nr. pentru bunurile sale s-au achitat accizele aferente, **rezultă că în mod legal** organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală au calculat și au stabilit în sarcina **accize pentru cafea în sumă de și accize pentru țigarete în sumă de, drept pentru care urmează a se respinge contestația formulată pentru aceste sume, ca neîntemeiată.**

- În ceea ce privește majorările de întârziere, sunt aplicabile prevederile **art. 119 și art. 120** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

ART. 119

“Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[...]

(3) Majorările de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

(4) Majorările de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, cu excepția situației prevăzute la art. 142 alin. (6)”.

ART. 120

“Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

[...]

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

Din aceste texte de lege se înțelege că se datorează majorări de întârziere pentru obligațiile de plată care nu au fost achitate la scadență.

Din elementele existente la dosarul cauzei rezultă că la data de 15.01.2008 inspectorii vamali au efectuat un control asupra mărfurilor pe care contestatorul le deținea la acel moment în chioșcul său și au constatat că acesta deținea spre vânzare cafea măcinată și țigarete fără documente de proveniență. Aceste mărfuri au fost confiscate.

În urma verificării fiscale pe linie de accize efectuată de organele de inspecție fiscală din cadrul DJAOV Suceava s-au stabilit suplimentar în sarcina contribuabilului accize pentru cafea în sumă de și accize pentru țigarete în sumă de

Deoarece accizele nu au fost achitate la scadență, rezultă că, potrivit art. 119 și art. 120 din OG 92/2003 mai sus citate, P.F.A. datorează majorări de întârziere aferente.

Ținând cont și de prevederile **pct. 7 alin. 4** din Hotărârea Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu privire la aplicarea prevederilor **art. 178** din Codul fiscal, modificat, unde se stipulează că:

„[...]”

(4) În cazul în care prin circuitul economic nu se poate face dovada că produsele accizabile deținute în scopuri comerciale provin de la un antrepozit fiscal, operator înregistrat, operator neînregistrat sau de la un importator, acciza se datorează de către persoana la care se întrerupe acest circuit, în termen de cinci zile de la data la care s-a făcut constatarea.

[...]”,

rezultă că majorările de întârziere se calculează pentru perioada care începe la 5 zile de la data constatării accizelor – în cazul de față la 5 zile de la data de 15.01.2008, data constatării – și până la data la care se achită debitul datorat.

Deoarece organele de inspecție fiscală au calculat majorări pentru perioada 21.01.2008-25.02.2010 aferente accizelor pentru țigarete și pentru perioada 17.01.2008-25.02.2010 aferente accizelor pentru cafea, rezultă că au respectat prevederile legale aplicabile majorărilor de întârziere și în mod legal au stabilit suplimentar în sarcina petentului suma de, reprezentând majorări de întârziere aferente accizelor pentru țigarete și suma de, reprezentând majorări de întârziere aferente accizelor pentru cafea.

Având în vedere prevederile legale invocate, faptul că nu se contestă modul de calcul al majorărilor de întârziere, faptul că debitul este datorat și nu a fost achitat la scadență, iar contestația a fost respinsă pentru acest capăt de cerere, conform principiului de drept „**accessorium sequitur principale**” – **accesoriul urmează principalul, urmează a se respinge contestația și pentru majorările întârziere în cuantum de lei**, din care aferente accizelor pentru țigarete și aferente accizelor pentru cafea, **ca neîntemeiată.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 162, art. 166, art. 168 alin. 2, art. 174 alin. 1 și 2, art. 178, art. 192, art. 194, art. 202, art. 203, art. 207, art. 209, anexa 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării, pct. 7 alin. 4, pct. 43 din Hotărârea Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, referitor la aplicarea prevederilor art. 168 alin. 2, art. 177 alin. 5, art. 178 din Codul fiscal, art. 91, art. 94, art. 119, art. 120 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 206 din Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației depuse de împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., întocmită de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală, privind **suma totală de**, reprezentând:

- – accize pentru cafea;
- – majorări de întârziere aferente accizelor pentru cafea;
- – accize pentru țigarete;
- – majorări de întârziere aferente accizelor pentru țigarete.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

DIRECTOR COORDONATOR

Tema: accize-accize aferente produselor intermediare și produselor din tutun importate

pct. 7 alin. 4 din HG 44/2004, modif și art. 192 din Cod fiscal, modif